

Het getto, de armoede, de duistere lusten

Diana's moeder keek uit het raam. Zij en haar dochter woonden op de vijfde etage. Alhoewel het flatgebouw nog vijf woonlagen boven hen telde, had ze toch een aardig uitzicht over de wijk. Recht tegenover haar stond eenzelfde flat. Aan weerszijden daarvan waren eveneens identieke woonblokken gesitueerd. In de ruimtes daartussen lagen parkeerplaatsen, een supermarkt, wat overige winkeltjes en school. De oudere vrouw dacht na. Zo was het niet alleen hier, maar in de wijde omtrek zag de wijk er zo uit. Tussen de twee flatgebouwen recht en schuin tegenover was de rondweg. Ze wist dat 'ie er lag, door de rechte lijn en de minuscuul kleine autootjes die erop reden kon ze hem ook zien. Aan de andere kant van de rondweg, zo wist ze, daar wonen de aangepasten van de samenleving. Zij hadden alles om overal optimaal van te kunnen profiteren.

Natuurlijk had de moeder van Diana een televisie en de vrouwen beschikten zelfs over een autootje. De oudere vrouw dacht na wat ze daarmee konden doen. Ze kwam tot de conclusie dat deze middelen haar niet verder deden groeien. Ondanks dat bleven ze in de wijk wonen. Ondanks die attributen was zij niet, zoals dat dan heet, succesvol in deze samenleving. Juist deze attributen drukten haar de neus op de feiten. Rondrijdend in de auto kon ze het verschil zien. Kijkend naar de televisie kon ze zien op welk niveau de aangepasten zich nu bevonden. Heel de dag liep de oudere vrouw daarover te piekeren. Die namiddag kwam Diana school. Ze gaf haar moeder een zoen. De oudere vrouw rook een sterke wietgeur in de haren van haar dochter. Na vandaag begreep ze werkelijk waarom haar dochter marihuana rookte. En haar hart brak. Met gebogen hoofd liep ze naar de keuken en zette thee water op. "We moeten praten", dacht ze bij zichzelf, "en wel meteen".

Diana lag in haar bed. De woorden van haar moeder echoden nog in haar hoofd. Aanvankelijk had ze gelachen. De gedachte alleen al dat haar moeder met haar de zin van het leven besprak. Maar gaandeweg het gesprek was ze gaan begrijpen waar de oudere vrouw het over had. Ze was zich gaan realiseren wat de consequenties daarvan waren.

Misschien kwam het wel door de wiet, maar nadat haar moeder een uur lang op haar had ingesproken, trof het ineens opkomende inzicht de jonge vrouw als een klap in het gezicht. En nu lag ze erover na te denken. Diana realiseerde zich dat als ze zo door zou gaan, ze nooit verder zou kunnen komen dan deze of soortgelijke wijk. Wanhopig werd ze er niet van. "Ik ben jong en nu ik dit weet kan ik het nog ontlopen", dacht het mooie meisje. Wel verdrietig was ze voor haar moeder. De oudere vrouw heeft niets meer om zich eruit te worstelen. "Maar hoe zou ik me er eigenlijk uit kunnen werken?", bedacht Diana zich daarop.

Het weekend daarop ging het mooie meisje uit. Nu nog meer dan ooit begreep ze waarom uitgaan voor haar altijd zo belangrijk was geweest. Op de dansvloer was iedereen gelijk. Uitgaanstenues, de muziek, de drank; ze smeedden alle aanwezigen tot gelijken. Daarbuiten was het onderscheid, daarbinnen niet. "Hier liggen mijn kansen", dacht Diana. Als ik uit de armoede van mijn bestaan wil komen, dan moet ik het hier zoeken". Diana voelde zich sterk, groots. Ze had immers een plek gevonden waarbinnen alle mensen gelijk zijn. Dat was voor het meisje die het uitzichtloze van haar bestaan net van haar moeder had geleerd, al heel wat. "Maar wat voor kansen waren er dan?", vroeg ze zich vervolgens af. "Hoe weet ik wat wanneer een kans een kans is?" Er kwam een man naast haar staan. Diana keek hem over haar schouder aan. Het was een leuke jongen om te zien. Hij zag haar kijken en glimlachte vriendelijk waarna hij meteen zijn hoofd weer in de richting van de dansvloer draaide. "Natuurlijk", dacht ze, "dat zijn mijn kansen! Hier de man van mijn leven ontmoeten! Zorgen dat iemand me naar zijn wereld meeneemt, vanaf deze plek!" Ongemerkt schuifelde ze naar hem toe. Hij merkte het niet, teveel met de dansende massa hij bezig was. Diana liet zich door de dorstige menigte tegen hem aan drukken. Weer keek hij op, en weer die vriendelijke glimlach. Diana begon hem werkelijk een aardige vent te vinden. Hij zei iets tegen haar. Als ze er wat moeite voor had gedaan, dan zou ze hem de tweede keer wel verstaan hebben. Maar de slimme, jonge vrouw keek hem niet-begrijpend aan. Weer probeerde hij wat te zeggen, maar Diana hield haar gezicht in een vragende plooi. Even draaide ze haar blik naar de garderobe. Hij begreep het.

Met een instemmend knikje liet hij Diana voorgaan, hij volgde.

"Ik zei dus: 'Wat een drukte is het hier hè?'" . Diana maakte een gespeeld 'ooh-gebaar' en zei: "Was dat het wat je wilde zeggen. Nou inderdaad, het is drukker dan anders". Even viel het gesprek stil. Diana keek opzichtig om zich heen, maar ze wist dat de man aan het inschatten was. "Kom je hier dan vaak dan", verbrak de man de stilte. Diana knikte en antwoordde: "Zeker een keer in de week, op zaterdag". De man knikte begrijpend en viel weer stil. Ze had dit bijltje wel eens meer gehakt en wist dat ze het gesprek nu over zou moeten nemen. Mannen zijn eenmaal geen helden, of ze nu uit het betere milieu komen of niet. Diana keek hem aan. Ze vroeg: "Ja, inderdaad. Ik zie jou niet veel hier, is dit je eerste keer?" De man was verheugd dat deze mooie vrouw als eerste reageerde en begon enthousiast te vertellen. Er ontspon zich een aardig gesprek. Hij bleek Jan-Peter te heten, maar wilde liever JP worden genoemd. Het was zijn eerste keer zijn de grote stad. Hij was afgestudeerd in een universiteit in het noorden van het land, maar direct bij zijn eerste baan in de hoofdstad te werk gesteld. "Genoeg over mij geluld", zei hij op een gegeven moment, "laten we het eens over jou hebben". Diana was verheugd dat hij ook interesse in haar toonde. Maar ze wist niet wat ze hem moest vertellen. Ze keek een beetje ongemakkelijk om zich heen en vroeg tenslotte: "Zeg, ik heb het wel gezien hier. Zullen ergens anders heengaan?" JP was zichtbaar verheugd en knikte enthousiast.

"Ben je ook zo blij dat de lente eraan komt?", vroeg Diana terwijl ze zich opzichtig schurkte in haar jas. "Nou, dat kun je wel zeggen ja. Aan kou heb ik een broertje dood", babbelde JP onnozel door. "Ik ook", zei Diana, "jammer dat het nu zo koud is". Maar de man reageerde nog steeds niet. "Hij heeft het echt niet door", schoot het door het mooie meisje heen. Dus nam ze zelf maar het initiatief door dicht tegen hem aan te lopen. Eindelijk pakte hij haar vast. De jonge vrouw voelde een onzekere hand op haar schouder. "Dank je, dat is lekker warm zo", zei ze bemoedigend. Zijn arm werd meteen vaster. "Waar zullen we eigenlijk heengaan?", vroeg Diana. "Tja, eeh", stamelde de man, "even kijken hoor..." "Zeg JP, je gaat me toch niet zeggen dat je bijna nooit uitgaat, toch?", vroeg Diana verbaasd.

"Nou, om eerlijk te zijn, dit is mijn eerste keer dit jaar. Ik ken de uitgaansgelegenheden niet zo goed", stamelde JP. Hij gebruikt wel deftige woorden dacht het meisje en zei: "Dat is logisch. Wel, dan stel ik voor dat we maar naar jouw huis gaan". De man keek Diana met een vreemde blik aan.

JP's huis lag in het dure gedeelte van de stad. Het was een prachtig appartement, op de vijftiende etage. Was Diana al verbaasd over het verschil tussen zijn entree en die van haar, en zijn woonruimte was smashing. Thuis was JP meteen in zijn element. Met zwier schonk hij de drankjes in, plofte naast haar op de bank en begon te babbelen. Maar Diana zweeg, te veel onder de indruk van de weelde als zij was. JP merkte dit na verloop van tijd en vroeg: "Wat is er? Wat ben je stil?" Het meisje herstelde zich snel, nu mocht zij het niet laten verslappen en zei zachtjes: "Ik dacht, we gaan naar jou huis. Ik zou dus wel snel uit de kleren moeten". "Welnee!", riep JP uit, "dat zou ik nooit zo doen, nooit zo snel!" Diana keek hem diep in zijn ogen aan en lispelde: "Gelukkig maar, ik had me er helemaal op ingesteld..." Haar bekentenis sloeg voor de jongeman in als een bom. Hij staaarde haar een tijd lang aan. Onbeschaamd keek Diana terug. Maar JP bleef zwijgen, diep in gedachten. "Wat is er JP? Wat ben je ver in je gedachten? Doe gewoon wat je hart je ingeeft", fluisterde de mooie vrouw. JP beefde. Het was hem duidelijk af te zien dat hij niet wist wat hij moest doen. Het meisje moedigde hem met haar ogen aan. Dit was voor de welvarende man te veel. Met een zucht stootte hij zijn hoofd naar voren en perste zijn lippen op die van haar. Wild en onbeheerst drong zijn tong bij haar naar binnen. Diana ving hem op, leidde zijn natte vlees, temde het. Zachtjes pakte ze zijn hoofd en kustte hem intens terug. Hij volgde, maar kon het trillen van zijn lichaam niet stoppen. Diana pakte zijn bevende handen en plaatste die op haar lichaam. "Strelen", gebod ze zacht, "zachtjes strelen". En JP streelde.

Terwijl hij haar overal betastte, ontdeed Diana de man van zijn kleren. De kwaliteit van de stof viel haar op en ze genoot ervan. Tijdens het uitkleden, vroeg ze zich af wat ze hier, bij hem, deed. In haar ogen was hij rijk, welvend, volledig aangepast aan de jachtige maatschappij. Hij had alles wat zij niet had.

En die gedachte, tezamen met zijn onhandige liefdesbetuigingen maakten haar opgewonden, geil, supergeil. "Zou ze ooit van deze, of een soortgelijke man kunnen houden? Nee", besloot ze. "Maar houden van is relatief. Ik zou van iedere man uiteindelijk kunnen houden, zeker als ik ze kan maken en breken". Op dat moment raakte ze zijn naakte billen aan. Ze huiverde. Hij had een goed lichaam, en nu lag hij op haar. Naakt als een pas geboren baby, zichzelf helemaal overgevend aan zijn lichamelijke lusten. Om haar, voor haar, voor zichzelf. "Wil je dat ik mijn kleren uitdoe? Wil jij mijn naakt ook voelen?", fluisterde Diana in zijn oor. "Ja! Ooh jaah, alsjeblieft!", stamelde JP hees. "Ik wil je voelen, ooh God weet dat ik je wil voelen!" Diana pakte zijn hand en liet hem de knoopjes van haar blouse losmaken.

Wild en onhandig schoof hij haar broek van haar kontje. Haar slipje werd halverwege meegenomen. Diana hoorde hem zacht kreunen. Met een graai had hij haar slipje midden in het kruis te pakken en rukte ook die van haar benen. JP grauwde als een beest toen hij op haar schaamstreek aanviel. Diana voelde zijn hoofd diep tussen haar benen stoten. "Ooh mijn God, je bent zo nat", hoorde zij hem gesmoord steunen. Zijn overgave beviel haar wel. Ze realiseerde zich dat ze alles met zo'n man zou kunnen doen. En dat maakte haar nog opgewondener dan dat ze al was. JP haalde met zijn tong haar schaamlippen van elkaar. Een felle scheut van opwinding trok door zijn lichaam omdat hij merkte dat haar bekken als vanzelf open was gaan staan. Voor een moment keek hij recht in het open gat, tot ver in haar vochtig roze schede. Met een gierende spanning in zijn lijf, slobberde, slikte en proefde hij het vrouwengeil, zoveel het mogelijk was.

De man had hert niet meer. Ergens diep in hem kreeg hij angst dat hij zichzelf helemaal zou verliezen. Als in een reflex sprong hij op. JP zuchtte diep en haalde zijn hand door zijn haar. Hij kwam weer enigszins tot zichzelf. "Waarom stop je nou?", meesmuilde Diana terwijl ze met geloken ogen naar hem opkeek. Ze wilde niet dat hij stopte. De gedachten aan wie hij was en wat zij met hem deed hadden haar zozeer opgewonden dat zij niet meer wilde ophouden. "Ik weet het niet hoor", antwoordde JP steunend, "ik word gek geloof ik". Diana sprong op hem af.

Zijn recht tegen zijn buik staande pik lonkte haar verleidelijk toe. "Wat maakt het allemaal uit. Je mag niet stoppen, ik ben stapel op je!", hijgde Diana niet geheel in alle eerlijkheid. Van pure opwindning beet ze hem eventjes in zijn zak. Maar de man bleef staan, zijn ogen gesloten. De jonge vrouw pakte zijn pik met beide handen en begon er zachtjes aan te likken. Het kleine, geile tongetje volgde iedere ieder die zich op de stam bevond. Maar iedere keer hield ze net voor de eikel in en begon weer vanaf de ballen. Dit was te tergend voor JP. Hij moest wel gaan zitten. Zo wilde Diana hem hebben. Ze duwde hem op zijn rug en nam zelf met haar kontje naar hem gericht plaats. "Kijk eens wat een lekker poesje", hijgde ze zachtjes. De hoer was in haar losgebroken. "Kijk er maar eens goed naar. Ik ben helemaal opgewonden. Je hebt me, helemaal". De mooie vrouw schoof over zijn benen langzaam haar onderlichaam in de richting van zijn pik. JP gaf zich gewonnen. Met een hand hield hij haar billen omhoog, met de andere leidde hij zijn pik tot vlak voor haar bronstige kutje. pas toen zag hij dat de jonge vrouw zich bij de kutopening had geschoren. "Ooh jesus", schoot het door hem heen, "ze is daar minder behaard. Ze moet wel een hoer zijn!" Alle kracht vloeide uit zijn lichaam. Haar goddelijke lijf zakte met het wegvallen van zijn ondersteunende hand, over zijn pik heen. JP voelde alsof al zijn leven in haar onderlichaam werd gezogen. Steeds dieper verdween hij in haar schoot.

Diana voelde zich steeds dieper gepenetreerd worden door de man die nodig had. "Misschien niet zozeer deze man", schoot het door haar heen, "maar mannen zoals JP. Alleen maar hun pikken kan ik vanaf nu ontvangen, wil ik hebben". Ze keek hem over haar schouder aan. Ze zag dat hij zijn ogen strak gericht hield op zijn pik die helemaal in haar onderlichaam was verdwenen. Ze genoot van het gevoel, maar ze genoot nog meer van zijn gretigheid. Zo uitdagend mogelijk begon ze intensief over zijn sterk gezwollen lat heen en weer te schuiven. Ze hoorde hem kreunen, en ze kwam klaar. Ze realiseerde zich ten volle dat ze hem nu helemaal had en het genot in haar genot zwol op tot een ondraaglijke bal. Ze zette haar vingers in zijn bovenbenen. Ze keek ernaar, zag hoe haar nagels in de huid drongen. JP steunde, pijn en genot vochten om zijn hoogste gewaarwording en dat wist Diana. Het genot baande zich een weg naar buiten, door haar kut.

Elk denkbaar lekker plekje werd gestimuleerd, het meisje joelde het uit. Heel vaag hoorde ze de man wiens hoofd ze op hol joeg, bewonderend en opwindend vloeken.

Met het wegebben van haar orgasme ging ze rechtstandig op JP zitten. Zijn pik zat nu op zijn diepst in haar. Met iedere spastisch-makende golf schuurden haar geilnatte schaamlippen over zijn kloten. JP wist van opwinding niet meer wat hij deed. Hij moest iets doen, hij moest haar neuken, pakken, naaien, stoten! Maar ze lag met heel haar gewicht bovenop hem. Hij probeerde Diana tegen haar billen omhoog te duwen. Hij probeerde ruimte te creëren om te kunnen stoten, hard en snel. Wat zijn instincten hem ingaven. Maar daarvoor was hij te krachteloos, te opgewonden, en zij te zwaar. "Alle machtig", kreunde hij uit. Van pure geilrazernij duwde de man de kleine slet van zich af en rolde met haar mee. Even lagen ze op hun zij, zijn pik stak nog steeds van achteren in de roodroze, natte opening. Bevredigd bedacht Diana zich dat ze door haar geilnat bijna niets meer voelde, zeker niet in deze positie. Maar voordat ze ook maar iets verder kon bedenken of doen, rolde de man haar door, op haar buik. JP lag bovenop haar, en nog steeds stak zijn gezwollen leuter tussen haar billen. Razend van geilheid plaatste de man zijn knieën aan weerszijden van Diana's bevredigde lichaam. Hij trok aan haar middel en tilde zo haar romp omhoog. "Op je knieën", siste hij. Diana deed wat hij vroeg, meer als in een automatisme, dan zij het ook wilde. Maar dat zou JP een zorg wezen. Hij wilde deze slet naaien, zijn pik tot kotsens toe achterlangs in haar onderlichaam beuken. En dat deed hij dan ook. Vrijwel ogenblikkelijk zette hij een heftige naaipartij in. Zijn ballen kletsten hard tegen haar billen. In uit, in uit, in uit. Hij keek naar het ontegelijke tempo van zijn neukerij. Verder zag en hoorde hij niets. Het onhandig bewegen van haar borsten niet, het bewegen van haar mooie lange haar op zijn neukritme niet, en groeien van haar opwinding niet. Wat hij wel merkte was het aanzwellend genot dat van zijn eikel tot diep in zijn ballen trok. Diana wist dat hij snel zou spuiten. Bij iedere stoot voelde ze hem meer en meer, zijn pik zwol op in haar onderlichaam! JP begon te kreunen, onhandig, zielig. Bij iedere haal in haar lichaam harder, intensiever. De man controleerde zichzelf niet meer.

Hoe bewust hij ook in het leven stond, hoe succesvol zijn denken ook was, Diana wist dat ze hem nu had. En dat maakte haar weer geil, dat wond haar mateloos op.

JP's lichaam verkrampte. Zijn greep om haar middel verstarde. "Hij komt klaar!", gilte ze het uit. En begeleid door een langgerekt "Jaaaaaaah!", spoot hij zijn warme vocht diep in haar onderlijf. JP leek te sterven, secondenlang bevond hij zich in het niets. Toen begon hij ongecontroleerd te schokken; zijn orgasme ebde weg. Hij had een enorme hoeveelheid zaad geloosd. Haar binnenlijf warmde op. Steunend liet de man zich ruggelings op het bed vallen. Zijn al halfslappe pik glibberde uit haar nu drijfmatte kut. Een paar ogenblikken later ontwaakte JP uit zijn bevredigingsroes. Hij keek langs zijn lichaam omlaag. Een kreetje van oprechte verbazing ontsnapte uit zijn keel. Hij zag Diana het resterende sperma uit zijn pik zuigen. Ze lag half op zijn benen. Hij keek waar haar andere hand was. Met een schok realiseerde hij zich dat de vrouw zich aan het vingeren was. Op hem, op zijn zaad! Diana voelde zijn pik in haar mond zwellen en ze kwam erop klaar...

Diana's moeder keek uit het raam. Haar dochter lag nog te slapen. Pas vanmorgen was ze thuisgekomen, ze hadden elkaar nog niet gesproken. Ze had net de was gedaan. Diana's slipje was besmeurd met sperma en ze had een kaartje gevonden. "drs. JP van Hal, automation executive" stond erop. Het privé-adres was een appartement in de wijk achter de rondweg, zo wist ze. Diezelfde rondweg waarnaar ze nu keek. Was dit dan de manier?, vroeg de oudere vrouw zich af.

RdW